

ఫ్స్ట్ ఇంప్రెషన్! - by తెలుగోడు

[Back](#) [Home](#)

First impression is the best impression

తొలి పరిచయం లో ఏర్పడే అభి ప్రైయం, ప్రింగ్ రంగా, బలంగా ఏర్పడుతుంది. రపి పిష్టుం లో, టామ్ కు కూడా తొలి పరిచయం లోనే బలమైన అభి ప్రైయం ఏర్పడింది. ప్రైసెటీవ్ గా కాదు, నెగటీవ్ గా.

రెండు నెలల క్రితం జరిగింది ఆ పరిచయం, రపి తన క్రింద టీమ్ లీడ్ గా చేరిన ప్పుడు. టామ్ కు 10 ఏళ్ళు పట్టింది టీమ్ లీడ్ కావటానికి. ఆ తర్వాత మరో 10 ఏళ్ళకు మేనేజర్ అయ్యాడు. అలాంటిది తన అనుభవం లో, మూడో వంతెనా అనుభవం లేని రపి, ఇండియా నుండి రావడమే టీమ్ లీడ్ గా వచ్చి చేరాడు. ఏదో కాకాపట్టో, మస్కో కొట్టో ఈ స్టోల్ కి వచ్చి ఉంటాడు అన్న చులకన భావం కలిగింది టామ్ కి. ఇండియన్స్ అంటే, తమ కూలి వారి లాగా భావించే టామ్ కి, రపి రాక కాస్త కంటగింపు గానే అయింది.

శ్రీ మా, తెలిపి, పట్టుదల, మంచితనానికి సిదర్చునం రపి. అందుకే తొందరగానే కంపెనీ లో బాగా పేరు సంపాదించుకున్నాడు. తెల్పివైనవాడనే కాదు, మంచివాడని కూడా! టామ్ ఇవన్నీ జీర్ణించుకోలే కపోయాడు. నె మ్యూదిగా చులకన భావం కాస్తా, అసూయగా మారడం మొదటట్టింది. అసూయద్వేషం గా మారడానికి ఎంతో కాలం పట్టదు.

* * *

"OK guys. That's all I have to discuss. Anybody has any questions?" మీటింగ్ అయిపోయిదన్నట్టు తన లావ్ టామ్ మూనేస్తూ అడిగాడు టామ్. శుక్రవారం రోజు మధ్యాహ్నం 2:30 నుండి గంటన్నిర పాటు ఏకధాటిగా సాగిన ఆ మీటింగ్ ఎప్పుడై ప్పుడు అయిపోతుందా అని ఎదురు చూస్తున్న కొందరు ఏం లేవన్నట్టు అడ్డంగా తలాడిప్పే, కొందరు నోరు తెరిచి "No" అంటానో, మరో రకం గానో తెలిపారు.

"OK then, we will meet next week at the same time" అంటూ తన డాక్యుమెంట్లు సర్చ్ కోపటం మొదటట్టాడు. అందరూ బయటికి పెళ్ళున్నారు. రపి మాత్రం ఇంకా లేవడానికి సన్నద్ధుడు కాక పోవటం చూసి, "ఏమైనా మాట్లాడాలా?" అని అడిగాడు టామ్.

"ఇందాక మీటింగ్ లో, నోమవారం కష్ట మర్క్ 10 AM నుండి 4 PM కు పోష్ట్ పోన్ అయ్యంది అని చెప్పారు, ఆ పిష్టుం గుర్తించి మాట్లాడాలి"

"చెప్పు, ఏం మాట్లాడాలి?"

"Actual గా, నోమవారం మధ్యాహ్నం సెలవు తీసుకోవడానికి న్నట్టు "monday noon?" కాస్త సందిగ్గంగా అడిగాడు.

ఆశ్చర్యంగా, నె మ్యూలేవట్టు, కన్ఫర్మ్ చేసుకోవడానికి న్నట్టు "monday noon?" అంటూ అడిగాడు టామ్.

"అప్పును. మా ఆవిడ, పాప ఇండియా నుండి వస్తున్నారు, రి సీక్ చేసుకోవడానికి వెళ్లాలి" అన్నాడు.

"జోక్ చేస్తున్నావా? మండే 4 గం|| మీటింగ్, ఎంత ముఖ్యమైన మీటింగ్ నీ కు తెలియదా?"
ప్రశ్నించాడు.

"తెలుసు" అంటూ నసిగాడు రఫి.

"మరి సెలవు కావాలని ఎలా అడుగుతున్నావు? ఆ విషయం క్రితం వారమేళెప్పుంటే, ఇంకో రోజు
ఉండేలా చేసేవాళ్ళిగా, ఇప్పుడిలా అంటే ఎలా వీలవుతుంది?" అసహనం గా ప్రశ్నించాడు.

"మీకు గుర్తుందో లేదో, మండే నాకు వీలవుతుందా అని మీరు అడిగినప్పుడు, నేను టైమ్ గురించి
అడిగితే, 10 గం|| కి ఉండొచ్చు అన్నారు. 10 గం|| కి అయితే, నాకు సమస్య లేదని చెప్పాను"
అన్నాడు, నా తప్పేం లేదని బుబువు చేసుకోవచానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టుగా

"పెత్.. ఉండొచ్చు) అన్నాను కానీ, అదే టైమ్ అని ఖచ్చితంగా చెప్పలేదు కదా?" అంటూ ఒక్క తణం
అగి, "Anyway, what do you want me to do now?" అని రఫి ని ప్రశ్నించాడు.

"భారత మంతా విని బృహన్నల ఎవరని అడుగుతావేంటూ మగడా!" అని మనసులోనే తీట్లు కుంటూ,
"సో మవారం సెలవు తప్పనిసరిగా తీసుకోవాలి. US కి మొదటి సారి వస్తున్నారు. నేను ఎయిర్
ఫోర్స్ కి ఖచ్చితంగా వెళ్లాలి" కాప్ట ఫైరంగా చెప్పాడు

రఫి బుర్ర "సెలవు" గురించి తప్ప మరోటి ఆలోచించదని కన్ఫర్మ్ చేసుకున్నాడు కాబోలు, తనే
వేరే ఆష్టాన్ ఇవ్వడం మొదలు పెట్టాడు "నీ ప్రైండ్ ని ఎవరినైనా పంపి పికప్ చేసుకో మనలేవా?"

"నాకు అంత ట్లోజ్ ప్రైండ్ ఎవరూ లేదు" బదులీచ్చాడు

"ఇంకో మార్గం ఆలోచించలేవా? నువ్వు మీటింగ్ కి అబ్సోంట అవడం నాకు ఏ మాత్రం ఇష్టం లేదు"
అని తేల్చి చెప్పేశాడు.

గుండెల్లో రాయి పడ్డట్లయింది రఫి కి. ఎందుకు ఇంత ఇన్సిట్ చేస్తున్నడో అర్థం కాలేదు. ముఖ్యమైన
మీటింగ్ అని ఒప్పుకున్నా, తన బదులు ఇంకోకరు పెట్టే, కొంపలు మనిగేంత గొప్ప మీటింగ్
కాదు. ఆ విషయం టామ్ కు తెలుసు. ఆ మాటకొస్తే, టామ్ కూడా వెళ్లాడు ఆ మీటింగ్ కు.

"ట్లోజ్ టామ్, అర్థం చేసుకోండి. ప్రైజెంచేషన్ ప్రిపేర్ చేసాను. జాన్ కి, సూసన్ కి అన్నీ
పివరించాను. They are very comfortable." అభ్యర్థి స్తున్నట్టుగా అడిగాడు

"But, I told you, I'm not comfortable" అంటూ చాలా వేగంగా బదులీస్తూ "పోనీ, మనవాళ్ళను
ఎవరినైనా పంపి మీవాళ్ళను పికప్ చేసుకొని రమ్మను" అని మరో ఊచిత సలవో ఇచ్చాడు.

"వీళ్లేవరూ మా అవిడను చూచేదు. పోనీ ఫొటో ఇద్దా మన్నా, నా దగ్గర తన ఫొటోన్ ఏవీ తేపు. అన్నిపీ కన్నా ముఖ్యంగా తను ఇక్కడ దిగునే, నేను కనబడాలని కోరుకుంటుంది. నేను కూడా అదే కోరుకుంటాను. ఇది మీకు సిల్లీ గా అని పించవచ్చు, కానీ..." ఇంకేం చెప్పేలో తోచక ఆపేశాడు.

"I don't know. I am really upset with this. You decide what you want to do and let me know before you leave for the day" అంటూ, అయిప్పతను మాటల్లోనూ, మొహం లోనూ ప్రకటిస్తా వెళ్లిపోయాడు.

చాలా చిరాకనిపించింది టామ్ ప్రవర్తన. ఏదోలా మేనేజ్ చెయ్యాలంటే, చెయ్యుచ్చు. కానీ, ఓసెల రోజుల నుండి తను మానసికంగా ప్రివేర్ అయ్యాడు. భార్య ఎయిర్ పోర్ట్ నుండి బయటకు రాగానే, తనని చూసి, చెయ్యి ఊపినట్టు, దగ్గరకు రాగానే, పాపను ఎత్తుకొని ముద్దొడినట్టు ఊ హించుకునేవాడు. ఇప్పుడు ఇంకొకరిని ఎయిర్ పోర్ట్ కు పంపడానికి మననొప్పడం తేదు. టామ్ దృష్టి లో ఇదో సిల్లీ విపథం కావచ్చు. మనకు గొప్ప అని పించింది, ఇంకొకరికి చెత్త గా అని పించవచ్చు. "ఈ విపథం కోసం తన గురించి టామ్ ఎలా అనుకున్నా సరే, తన నీర్దయం మారదు!" అనుకున్నాడు.

ఇలాంటి ఆలోచనలతో తన సీట్ వద్దకు వచ్చాడు. చలి కాలం అవడం మూలానా, సాయంత్రం నాలుగు గంటలకే చిక్కుటి చీకటి అలు ముకుంది. సన్నగా మంచు కూడా పడుతున్నట్టుంది. తను నోమవారం మధ్యాహ్నం తీసుకుంటున్నట్టు మైల్ పెట్టి వెళ్లిపోయాడు.

* * *

రపి US కి వచ్చిరెండు నెలలు అపుతోంది. ఇండియా లో ఓ వేరు మొసిన స్టోర్ వేర్ కంపెనీ లో, తన ఫోర్ట్ వర్క్, నోలెషన్ల్ తో త్వర త్వరగా ఎదిగిన వ్యక్తి. ఏదో ముహూర్తం లో తనకు కూడా అమెరికా పెళ్లాలన్న బుధ్మి పుట్టింది. అలాంటి వాడికి, అనుకోవాలే కానీ, అవకాశాలు పెతుక్కుంటూ వస్తుయి. ఆలాగే, అనుకున్న 6 నెలల లోనే అమెరికా కు వచ్చాడు. రావడం ఒంటరిగానే వచ్చాడు. కాస్ట్ సెటిల్ అయ్యాక భార్యనూ, పాపనూ తీసుకురావాలని ప్లైన్ చేసుకున్నాడు. ప్లైన్ ప్రకారం అన్నీ సమకూర్చుకున్నాక, తన ఫేమిలీ ప్రయాణానికి ఏర్పాట్లు చేసాడు. నోమవారం వాళ్ళు వస్తున్నారు.

శని, ఆది వారాల్లో ఇంటికి కావలసిన వస్తువులు కొనడం, వాటిని పద్ధతిగా ఇంట్లో అమర్చడం తో గడిపాడు. మధ్య లో ఎన్నో సార్లు తన భార్యకు ఫోన్ చేసి, ప్రయాణం లో తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలూ, పద్ధతులూ మరీ మరీ విపరించాడు.

* * *

రింగ్ అపుతున్న ఫోన్ తీసుకొని, "ఫల్లో టామ్ హియర్" అన్నాడు.

"ఫల్లో టా మ్, నేను జెర్రీ నీ" అంటూ అటువైపు నుండి పలక రింపు వినబడింది. జెర్రీ, టా మ్ త మ్యూడు. టా మ్ న్యూ యార్క్ లో ఉంటే, జెర్రీ కాలీ ఫోర్మియా లో ఉంటున్నాడు. వాళ్ళ తల్లి తండ్రులకు వీళ్ళిద్దరే సంతానం.

"అమ్మ ఎల్లుండి noon flight కు అక్కడికి వస్తుంది" అంటూ షైట్ నెంబర్, బై మ్ అన్ని చెప్పాడు. శ్రద్ధగా నోట్ చేసుకున్నాడు టా మ్.

"షైట్ ఎకిస్టించిన తర్వాత, ఫోన్ చెయ్యి" అన్నాడు టా మ్.

చిన్న వయసులోనే భర్త పోయినా, ఇంకో పెళ్ళిచేసుకోకుండా, వీళ్ళిద్దరే లోకం గా బ్రతుకుతూ, ఇద్దరినీ పెద్ద చేసింది వాళ్ళ తల్లి. అందుకేనేమాఏ ఒట్టు ఏక్ష ఫోమ్ లోనో ఉంచకుండా తమ ఇళ్ళలోనే అప్పరూపం గా చూసుకుంటారు ఆ తల్లినీ, టా మ్, జెర్రీ లు.

* * *

నోయవారం ఉదయం 8 గంటలకు రోజూ లాగే ఆఫీస్ కు బయలు దేరాడు రపి. రాత్రి నుండి సన్నగా కురుస్తున్న మంచు ఉద్యతి కాస్త ఎక్కువైనట్లు గమనించాడు. యథాలాపంగా టా మ్ కేబిన్ వైపు చూశాడు. "ఇంకా తను వచ్చినట్లు లేడు!" అనుకున్నాడు.

జాన్ నూ, సూసన్ నీ కాన్స్టర్మ్ రూమ్ కు రమ్మని ఫోన్ చేసి, తనూ వెళ్ళాడు. ఓ అరగంట సేపు, ఆరోజు సామంత్రం జరగబోయే మీటింగ్ ఇంపోర్ట్ ను ఎక్స్ప్రైస్ చేసి, ఇంకో గంట సేపు వాళ్ళ మీటింగ్ లో తను ప్రిపేర్ చేసిన మెటీరియల్ ఎలా ప్రెజెంట్ చేస్తారో రెండు సార్లు రిహర్స్ చేయమని చెప్పి, మధ్య లో ప్రశ్నలు అడిగి సంతృప్తి చెందాక, తన సీట్ లో వచ్చి కూర్చున్నాడు.

బయటకు చూస్తే, ఆళ్ళర్యం వేసింది. నొన్న చాలా దట్టం గా పడుతోంది. ఒక్కసారి weather.com కు వెళ్ళి చూశాడు. నొన్న ప్రోర్క్స్ చాలా ఉద్యతం గా ఉన్నట్లు తెలుసుకున్నాడు. ఇలా అయితే విపరీతమైన ట్రాఫిక్ డిలే లూ, జా మ్ లూ అపుతాయని ఊహించి, అనుకున్నదాని కన్నా, ఓ రెండు గంటలు ముందుగా ఎయిర్ పోర్ట్ కు బయలుదేరాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. అనుకున్నదే తడవుగా, టా మ్ కేబిన్ వైపు వెళ్ళాడు. తను ఇంకా వచ్చినట్లు లేడు. పెంటనే తన సెర్ ఫోన్ కు కాలీ చేశాడు. వాయస్ మైల్ కు వెళ్ళింది. మెనేజ్ పెట్టేసి, ఆఫీస్ నుండి బయటపడ్డాడు.

ఇంటికి వెళ్ళి, అటు నుండి పెంటనే ఎయిర్ పోర్ట్ కు బయలుదేరాడు. 15 మైళ్ళు వెళ్ళగానే, కాస్త దూరం లో ఓ ఏక్స్ప్రెడింట్ జరిగి ఉండటం, ట్రాఫిక్ చాలా నె మ్యూదిగా కదులుతూండటం చూసి, ఇంకో దారి లో ఎయిర్ పోర్ట్ కు వెళ్ళడానికి నీశ్చయించుకొని దారి మళ్ళీంచాడు. అలా కాకుండా, కాస్త ముందుకెళ్ళి పుంటే, ఆ ఏక్స్ప్రెడింట్ అయిన కార్, అందులోంచి అంబులెన్స్ లోకి ఎకిస్టింట్ ను టా మ్ ను చూసి, అతని సెర్ ఫోన్ ఎందుకు వాయస్ మైల్ కు వెళ్ళిందో అర్థం చేసుకునేవాడు, కథ ఇంకోలా సాగేది.

* * *

ర వి ఎయిర్ పోర్ట్ కు చేరుకునేసరికి 3 గం|| అయ్యంది. 4 గం|| కి ఇండియా మండి రావాలీన ప్రైట్ ఇక్కడి నొన్న పోర్ట్ వల్ల, మరో 2 గంటలు డిలీ అని తెలుసుకున్నాడు. దాదాపు అన్ని కొమెట్టీక్ ప్రైట్ కు నీసం 4,5 గంటలు ఆలశ్యంగా నడుస్తున్నాయి. బయలుదేరాలీన కొన్ని ప్రైట్ రద్దుయ్యాయి కూడా.

ఎటు చూసినా జనం! ఆలశ్యం అయిన ప్రైట్, రద్దుయన ప్రైట్ తో ఎయిర్ పోర్ట్ మొత్తం జాతర లాగ తమారయ్యంది. అడుగుతీసి అడుగు పెట్టడానికి వీలైన నట్టుగా జనం! వారి బేగేజ్. అన్ని ఎయిర్ టైమ్ కోంటర్ దగ్గర గుంపులు గుంపులుగా జనం inquire చేస్తున్నారు.

"చా... ప్రైట్ ఇంత ఆలశ్యం అని తెలిసి ఉంచే, ఆ కష్ట మర్ మీటింగ్ కు వెళ్ళి వచ్చేవాడ్ని కదా. అనవసరంగా టామ్ దగ్గర బేడ్ ఇంప్రైషన్ కలిగేలా ప్రవర్తించాను" అనుకున్నాడు రపి.

అంతలోనే "హమ్మా, ఒకవేళ ఆలశ్యం అయ్యందని తెలిసి, మీటింగ్ అయ్యాక బయలుదేరి ఉంచే, ఈ పోర్ట్ లో, ట్రాఫిక్ డిలీ వల్ల, మరింత ఆలశ్యం అయ్య, అర్థరాత్రికి ఎయిర్ పోర్ట్ చేరుకునేవాడినే మో" అని తను చేసింది సబబే అనుకుంటూ, సర్దిచెప్పుకున్నాడు.

ఉరుకుల పరుగులతో తీరుగుతున్న జనాన్ని గ మనిసూ, తన ఫేమిలీ వచ్చేప్రైట్ కోసం ఎదురుచూడ సాగాడు.

* * *

ప్రైట్ దిగిన తరువాత తనను వీల్ చెయిర్ లో తోసుకుంటూ రిసెప్షన్ లాంజ్ కు తీసుకు వచ్చిన పోర్ట్ కు థాంక్స్ చెప్పి, టిప్ ఇచ్చింది డబ్బీప్రైట్ మూడు గంటలు ఆలశ్యం అవడం, స్క్రేన ఆపరం లే క పోవడం తో, అసలే వయసు మళ్ళడం మాలాన, చాలా అలసి పోయింది తను.

"ఎవరైనా పికప్ చేసుకోవడానికి వస్తున్నారా? లేక టాక్ ప్రైట్ దాకా తీసుకెళ్ళమంటారా?"
అడిగాడు ఆ పోర్ట్

"వస్తురు. ఇక్కడే ఉంటాను, మచ్చెళ్ళు. థాంక్స్" అంది

పిపరీతమైన రద్దీ తో, రద్దుయన ప్రైట్ మొక్క పేసింజర్స్ బేగేజెన్ తో అంతా గందరగోళం గా ఉండటం తో, ఒక పక్కగా, మైన్ ఎంటన్ను కు కాస్త దగ్గరగా, ఫోన్ బూత్ వెనకాల ఆప మని చెప్పింది. అలాగే చేశాడు. అక్కడే డబ్బీతప్పు చేసింది. తనకు ఎంటన్నుబాగా కనబడాలనుకోనీ ఆ చోటు చూపింది కానీ, ఆ చోటు కాస్త ఎడడం గా ఉండి, గ మనించడానికి వీలు లేనట్టుగా చాటుగా ఉంది. ఆ పిపటుం తెలియని డబ్బీ, తన కొడుకు కోసం, డోర్ వైపు చూస్తోంది.

* * *

6 గం|| కు మెళ కువ వచ్చింది టామ్ కు. కళ్ళుతెరచి చూసి, ఎక్కుడ ఉన్నాడో అర్థం చేసుకోవడానికి, జరిగింది గుర్తుతెచ్చుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. ఇవాళ ఉదయం లేవగానే, తనకిష్టం లేదని చెప్పినా, రపి కష్ట మర్ మీటింగ్ కు వెళ్ళడం లేదన్న పిపటుం గుర్తొచ్చి, కోపం

వచ్చింది. అదే కోపం లో అన్య మన స్కుంగా కార్ నడుపుతూ, స్క్రూ అయ్య ఫోల్డర్ ను దాటి, రైలీంగ్ ను ధీ కొట్టడం వరకూ గుర్తొచ్చింది. తను హోస్పిటల్ లో ఉన్నాడన్న విషయం అర్థం జేసుకున్నాడు. తన సెల్ ఫోన్ కోపం వెతకడానికి నుట్టు చెయ్యి కదిపాడు. బాగా నొప్పిగా అని పించింది.

"కదలకండి.. ఏం కావాలి చెప్పండి" అన్న మాటలు వినబడ్డాయి. ఇంతలోనే నర్సు దగ్గరకు వచ్చి,
"కార్ ఏక్స్‌డెంట్ లో మీకు బాగా దెబ్బలు తగి లాయ" అంటూ తను హోస్పిటల్ లో ఉన్న విషయం కన్ ఫర్క్సు చేస్తా చెప్పింది.

"నా సెల్ ఫోన్ కావాలి, అర్థంట గా ఫోన్ చెయ్యాలి" అని అడిగాడు

"ఏక్స్‌డెంట్ కు ముందు ఎక్కుడ ఉండి మీ ఫోన్, మీడ్రిస్ లోనా?" అడిగింది నర్సు.

ఫోన్ ఇక్కడ లేదన్న విషయం అర్థం అయ్యింది.

"డ్క్రెస్ లో కాదు, నా కార్ లో ఉండాలి" అన్నాడు.

"సార్, ఇక్కడతే లేదు, పోలీస్ ను అడగాలి" అంది

"ఎవరిక్కెనా తెలిపారా, ఈ ఏక్స్‌డెంట్ విషయం?" అని అడిగాడు

"డ్క్రెసింగ్ లైసెన్స్ ద్వారా, మీ ఇంటి ఫోన్ నెంబర్ కనుక్కొని, ఫోన్ చే శారు. ఎవరూ తీయలేదట,
మెనేజ్ పెట్టారు. మీరు నెంబర్ చెబితే, మీ భార్య కి తెలుపుతాము, లేదా మీరే మాట్లాడండి" అంటూ
పక్కనే ఉన్న ఫోన్ చూపించింది.

సెల్ ఫోన్ లో ఫోన్ బుక్ ఉండటం వల్ల, తన ఇంటి ఫోన్ నెంబర్, భార్య సెల్ నెంబర్ కూడా గుర్తు
పెట్టుకోవడం మానే శాచు. ఒక్కసారి సెల్ ఫోన్ లో ఫోన్ నెంబర్ స్టోర్ చెయ్యటం కనుక్కొన్న
వాడి మీద కోపం వచ్చింది. అంతలోనే రపి గుర్తొచ్చి, "అంతా రపి వల్లనే" అనుకున్నాడు.

తను చేసిన తప్పుకో, లేక తనకు జరిగిన నష్టానికో, బాధ్యత మరో వ్యక్తిపై వేసి, అతన్ని
తనిపితీరా తెఱ్పుకోవడం మానవ నైజం కాబోలు!

* * *

దూరంగా గా వీల్ చేర్ లో, కూర్చొని భయం భయం గా చూస్తున్న ఓ ముసలావిడ రపి దృష్టిలో పడ్డది.
తన వీల్ చేర్ తనే తోసుకోవడానికి కూడా తనకు శక్తి లేవట్టుంది. వయసు దాదాపు 85 వైనే
ఉంటుందనిపిస్తోంది. ఏదో సవాయం కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్టుంది. అప్పటికే చాలా మందిని ఆపి
ఏదో చెప్పటోతోంటే, చాలా మంది పట్టించుకోకుండా వాళ్ళ ఖంగారు లో వాళ్ళు పెళ్ళిపోయారు.
రెండు సార్లు మాత్రం, ఏదో ఎయిర్ పోర్ట్ స్టోర్ ను అడిగింది. వాళ్ళు సవాయం చేస్తో మన్నట్టు చెప్పారు
కాబోలు, అప్పుడు తన మొవం లో కాస్త భయం తగ్గి నట్టసిపించింది. కానీ, ఓ గంట సేపైనా ఎవరూ
అటు రాక పోవడం వల్లే మో, మళ్ళీ తన మొవం లో నె మృదిగా భయం, ఖంగారు కొట్టిగా

తొంగిచూసినట్టునిపించింది రపి కి. మధ్య లో చాలా సార్లు పక్కనే ఉన్న ఫోన్ తీసుకొని ఎవరికో కాల్ చేస్తున్నట్టు కనిపించింది. అట్టుపైపు నుండి సమాధానం లేదు కాబోలు, వెంటనే సిరుత్సాహంగా ఫోన్ పెట్టే నోంది.

దాదాపు 3 గంటల నుండి చూస్తున్నాడు ఆమెను. "రావలసిన వ్యక్తి రాలేదు కాబోలు!" అనుకున్నాడు. హతాత్తుగా, ఎందుకో ఒక్క సారి తన తల్లి గుర్తొచ్చింది. అదే పరిష్ఠితిలో తన తల్లి ఉంచే అన్న ఆలోచన వచ్చింది. ఒక్క తణం భయం వేసింది. దానితో ఆమె మీద విషరీతమైన జాలి పుట్టుకొచ్చింది.

అట్టుపైపు పెళ్ళడానికి న్నట్టు లేచాడు. ఇంతలోనే, తను ఎదురు చూస్తున్నప్పెట ఎట్టుకే లకు ల్యాండ్ అయినట్టు ఎనోవ్స్ మెంట వినిపించింది. తన ఫేమిలీ పచ్చాక, అప్పటికీ ఆపిడ అక్కడే ఉంటే, పెళ్ళి సవచుం కొవాలే మో అని అడుగుదాం లే అనుకొని, గేట్ పైపు కదిలాడు.

* * *

ముడతలు పడ్డ చెయ్యి వటుకుతోండగా, పక్కనే ఉన్న ఫోన్ తీసుకొని మరో సారి ఫోన్ చేసింది డచ్చి. అప్పటికి అది అయిదో సారి. తన కొడుకు నెంబర్ తప్ప, ఇంకే నెంబర్ తన దగ్గర లేవు! ఆ ఉన్న ఒక్క నెంబర్ కి ఫోన్ చేస్తే, వాయస్ మైల్ కే పెళ్ళింది తప్ప, ఒక్కసారి కూడా అట్టుపైపు నుండి సమాధానం లేదు. కంగారు మొదలయ్యింది.

ఎయిర్ ఫోర్ట్ లో ఏవేవో ఎనోవ్స్ మెంట్ వస్తున్నాయి కానీ, ఒక్కరైనా వాటిని విని అర్థం చేసుకునేలా లేదు పరిష్ఠితి, అంత గందరగోళం గా ఉంది.

* * *

ఇమ్ముగేపవ్, కష్టమ్మ క్లియర్ చేసుకొని, ఒక్కరైనే వ్యుదిగా బయటకు వస్తున్నారు. కానేపటికి అలసిపోయన మొహం తో బయటకు వస్తున్న తన భార్య, పిల్లల్ని చూసి, ఆనందం గా చెయ్యి ఉపాడు రపి. అంత అలసిపోయన మొహం లోనూ ఒక్కసారి ఆనందం తో పెట్టి పోయి, తన నడకలో వేగం పెంచింది. దగ్గరకు రాగానే, భార్యనూ, పాపనూ కల్పిసి గట్టిగా కౌగిలించుకున్నాడు. పాపను ఎత్తుకొని, రెండు నెలల ఎడబాటు కరిగి పోయేలా ముద్దాడు.

బేగేజ్ ట్రూలీ ని తను తోసుకుంటూ, బయటకు వచ్చి, "మీరు ఇక్కడే ఉండండి, కార్ తెస్తాను" అని పెళ్ళాడు. కార్ తీసుకొచ్చి, బేగేజ్ అందులో పెట్టి బయల్లే రబొతూండగా దూరంగా అద్దల పెనకాల ఎయిర్ ఫోర్ట్ లాండ్ లో ఇంకా అక్కడే కూర్చున్న ముసలాపిడ కనిపించింది. ఇంటికి పెళ్ళి ఫోవాలా, లేక ఆమెకు ఏమైనా సవచుం అవసర మేమో కనుక్కొవాలా అని ఆలోచించసాగడు.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?" భార్య అడిగింది.

"ఏం లేదు, కానేపు నేను పారిగ్రంగ్ లాట్ లో కార్ పార్క్ చేస్తాను. మీరు కార్ లోనే ఉండండి, ఓ 10

నీ ము పోల్చో వస్తాను" అని చెప్పడు.

"ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు? బేగేళ్ల మొత్తం వచ్చింది గా?"

"ఏం లేదు. అక్కడ కూర్చుంది చూడు ముసలాపిడ. నేను చాలా సేపటి నుండి గ మనిస్తున్నాను, పాపం ఎవరూ తనసి పట్టించుకోవడం లేదు. ఓ సారి వెళ్లి, తనకు ఏమైనా సవచుం కావాలే మో అడిగి వస్తాను" అన్నాడు.

అటు వైపు చూసి "అలాగే వెళ్లండి, పర్మేదు. మేం వెయిష్ చే స్తూంచాం" అంది.

* * *

"మీకే మైనా సవచుం కావాలా?" అడిగాడు రవి

అప్పటిదాకా, పిలుస్తున్న పట్టించుకోని వ్యక్తులను చూసి, ఏ మాత్రం శక్తి లేక, స్ఫూర్ఖ కోల్పోయేలా ఉన్న తన దగ్గరికి వచ్చి చ్యక్తి మాటల్లడే సరికి, పోతున్న ప్రేణం లేచి వచ్చిసట్టయ్యింది.

"సవచుం కావాలి బాబూ. మా అబ్బాయి రాలేదు. నేను ఇంటికి వెళ్లాలి, దయచేసి సవచుం చెయ్యి" అంటూ వేడుకుంది. తన దేశంలో, తనవాళ్ళు ఎవ్వరూ పట్టించుకోక పోయినా, పరాయి దేశ స్తుడు వచ్చి సాయం కావాలా అని అడిగే సరికి, ఒక్కసారిగా కళ్ళనేళ్ళచేశాయి.

"ఎక్కడికి వెళ్లాలో తెలుసా?" అడిగాడు రవి.

తనబేగ్ లో వెత్తికి ఎడ్డెన్ తీసి చూపించి "మా అబ్బాయి రావాలి. ఎందుకో రాలేదు. ఇంటికి ఫోన్ చేస్తే, ఎవరూ తీయడం లేదు. అబ్బాయిసెల్ కు ఫోన్ చేస్తే, వాయస్ మైల్ కు వెళ్తోంది. చాల ఖంగారు గా ఉంది" అంది.

"ఇంకో సారి ఫోన్ చేద్దా మంచారా? మీ అబ్బాయి నెంబర్ చెప్పింది" అంటూ తన సెల్ ఫోన్ తీసాడు.

"అవసరం లేదు బాబూ. ఇందాక వాయస్ మైల్ పెట్టిన పుడు, అదిగో ఆ పక్కన ఉన్న పెలి ఫోన్ నెంబర్ ఇచ్చాను. తను ఫోన్ రిస్ట్ చేసుకునే ప్రథిలో ఉంటే, ఈపాటికే ఆ ఫోన్ మాగాలి. తను ఎక్కడున్నడో, ఫోన్ ఎందుకు పనిచెయ్యడం లేదో!?" అంది.

"సరే.. మీరేం కంగారు పడకండి. నేను సవచుం చేస్తాను. కానీ, మీరు అన్యథా భావించక పోతే, మీమృతీచాక్స్ లో కూర్చోపెడతాను. నా ఫే మీలీ ఇప్పుడే ఇండియా నుండి వచ్చారు" అన్నాడు.

"ఆ మాత్రం సవచుం చాలు బాబు. నీకు జన్మంతా బుఱా పడి ఉంచాను" అంది.

ఆమె ఒక్కసారి ఉన్న బేగ్ తీసుకొని, పీల్ చెయర్ తోసుకుంటూ చాక్స్ స్టోండ్ వైపు వెళ్లాడు. చాక్స్

డ్రైవర్ ను అడిగాడు ఎంత పుతుంది అని. \$150 అపుతుందని చెప్పాడు. ఆమె తన బీగ్ లో చూసుకుంటే, \$50 మాత్రమే ఉన్నాయి. రఫి తన పర్స్ లో చూశాడు. \$50 ఉంది.

"పట్టేదు, ఇంటికి వెళ్లాక, ఇస్తోలే టాక్సీ వాడికి" అంది

"అసలే మీ ఇంట్లో ఎవరూ ఫోన్ లీష్ చెయ్యడం లేదు, ఎలా ఇవ్వగలరు?" అన్నాడు.

"పక్క ఇంట్లో వాళ్ళ హెల్ప్ తీసుకుంటాను. నా ఇంటికి దరిదాపులకు చేరితే ఎవరో ఒకరు సవణుం చేస్తారు" అంది.

"మరేం పట్టేదు, ఒక్క సి మషం ఆగండి" అని చెప్పి, వెళ్లి, ATM లో డబ్బు డ్రో చేసుకొని వచ్చి, ఆపిడ చేతిలో పెట్టాడు.

కృతజ్ఞతతో ఆమె కళ్ళు చెమర్చాయి.

"నీ ఎడ్రెన్, ఫోన్ నెంబర్ ఇవ్వు బాబూ, నేను వెళ్ళగానే నీకు డబ్బు పంపుతాను" అంది.

"అలాగే.. నా \$50 తీరిగి రావటం కన్నా, మీరు ఈ మంగా ఇల్లు చేరటం నాకు సంతృప్తిని స్తుంది" అని చెబుతూ తన ఫోన్ నెంబర్, అడ్రెస్ వ్రాసి ఇచ్చాడు.

టాక్సీడ్రైవర్ కు కూడా, తన సెల్ ఫోన్ నెంబర్ ఇచ్చి, అవసరమైతే కాల్ చెయ్యమని చెప్పాడు. టాక్సీ కదులుతుండగా "God bless you my son!" అంటూ చెమరించిన కళ్ళతతో పీడ్స్‌లు తీసుకుంది. కను మరుగయ్యేదాక, కిటికీ లోంచి తననే చూస్తూ చెయ్యి ఉపుతూ వెళ్లింది.

ఓ రకమైన సంతృప్తి మనసంతా నీండుకోగా, తన కార్ వైపు వెళ్ళాడు రఫి. మానవుడు తను చేసే చాలా మటుకు పనులు వల్ల సంతోషిస్తూ, ఆనందాన్ని పొందుతాడు కానీ, చాలా కొద్ది పనుల వల్ల సంతృప్తిని పొందగలడు.

* * *

రింగ్ అపుతున్న ఫోన్ తీసుకున్నాడు టామ్. అటువైపు తన భార్య జెన్నిఫర్ గొంతు. కంగారుగా అడుగుతోంది. అప్పుడే ఇంటికి వచ్చి, మెనేజ్ చూసుకొని ఫోన్ చేసింది. "ఎలా ఉన్నావ్ టామ్?"

"నా సంగతి ఎలా ఉన్నా, ఇవాళ మధ్యహన్లం ప్లైట్ కు అమ్మ వస్తోంది. తను ప్లైట్ ఎక్కువ, జెట్ కాల్ చేసి చెప్పాడు కూడా. తను ఇంటికి వచ్చిందా?" అడిగాడు.

"జెట్ నాకు కూడా కాల్ చేశాడు ఈ పిపయిమై. నేను, జెట్ మధ్యహన్లం నుండీ నీకోసం టై చేస్తూనే ఉన్నాం నీ సెల్ ఫోన్ కి"

"అది ఎక్కుడ పడి ఉండో తెలియడం లేదు, ఎయిర్ పోర్ట్ కు ఎవరైనా వెళ్ళారా?"

"నీ నుండి రెస్పాన్స్ లేక ఫోయ్ సరికి, జెర్లీ నన్ను ఎయర్ ఫోర్ట్ కు వెళ్వుమన్నాడు. ఎయర్ ఫోర్ట్ కు దగ్గర్లోనే ఉన్న మా కజిన్ కు ఫోన్ చేసి వెళ్వుమన్నాను. తన వెళ్వాడు, కానీ అమ్మ ఎక్కుడుందో కనబడలేదు. ఎయర్ లైన్స్ తో పిచారించాడు. వీల్ చైర్ లో తనసి రెసెషన్ లాంట్ దాకా వదిలిపెట్టారు అని చెప్పరు. ఎయర్ ఫోర్ట్ అంతా పెత్తి కారు, కనబడలేదు. అప్పటికీ ఎనొన్స్ చేయించారు కూడా. కానీ, ఎయర్ ఫోర్ట్ చాలా గందరగోళంగా ఉంది. అంత పెద్ద ఎయర్ ఫోర్ట్ లో, అంత రట్టి, గందరగోళం లో ఎక్కుడుందో!! నువ్వు వెళ్వి ఉంచావసుకున్నా. ఇంటికి వచ్చేదాకా తెలియలేదు నీ పరిష్కారి"

"సరే, అర్ధంట గా నువ్వు ఫోలీన్ కంప్లెంట్ ఇచ్చి, వెంటనే ఎయర్ ఫోర్ట్ కు వెళ్వు" అన్నాడు

"నాకెతే, మొదట నిన్ను చూడాలని వుంది, కానీ.."

"నాకేం పద్దేదు. ఇప్పుడు బాగానే ఉన్నాను. అమ్మ కోసం వెతకడం ముఖ్యం ఇప్పుడు. తను సౌంతంగా నడవలేదు కూడా. వీల్ చైర్ మీదే కదా"

"OK. ఇప్పుడే ఫోలీన్ కి కార్ చేస్తో. ఆ ఫార్మాలిటీస్ అయిన వెంటనే ఎయర్ ఫోర్ట్ కు వెళ్తా, bye. take care" అంటూ ఫోన్ పెట్టి సింది.

ఫోన్ పెట్టేసాక, మరోసారి రహి ని తెట్టుకున్నాడు.

* * *

కార్ లో కూర్చుంటున్న రహి ని అడిగింది "ఎవరండి ఆపిడ?"

"ఎవరో పాపం. తీసుకెళ్వడానికి కొడుకు రావాలట. ఇప్పటి దాకా రాలేదు. చాలా కంగారు పడుతోంచే, బాక్సీ లో కూర్చోపెట్టి వచ్చా. కనీసం నడవలేదు, వీల్ చైర్ తోసుకునే శక్తి కూడా లేదు. అలసట తో, టెన్సన్ తో చాలా నీరసించి పోయనట్టుంది"

"అంత చేత కానీ వయసులో ఒంటరిగా రాక ఫోతి, ఎవరైనా తోడుగా తీసుకొని రావొచ్చుగా?"
ప్రశ్నించింది

"తనకిదేం మొదటి సారి కాదట ఇలా రావటం"

"ఏదోతెండి.. ఆపిడ ఈ మంగా ఇల్లు చేరితే సంతోషం!"

"నేను కోరుకునేదీ అదే" అంటూ కార్ ప్పార్ట్ చేశాడు.

* * *

బయట కు వెళ్తున్న పోలీస్ అఫీసర్స్ కు థాంక్స్ చెబుతూ, వారితో పాటు తానూ బయట కు వచ్చింది జె స్నైఫర్. ఎయిర్ పోర్ట్ కు వెళ్డానికి సిద్ధ మయ్యింది. పోలీస్ కార్లు వెళ్రాండగా ఇంటి ముందు కు వచ్చి ఆగిన టాక్సీన్ ని గమనించలేదు.

కార్ ప్లాట్ చేసింది. హెడ్ లైట్స్ ఆన్ చెయ్యగానే, పీల్ చెర్ లో అత్తగారిని తీసుకొని వస్తున్న వ్యక్తిని చూసింది. అప్పుడు గమనించింది రోడ్ మీద ఉన్న టాక్సీన్ ని. ఆ వ్యక్తి టాక్సీన్డైవర్ గా ఊహించింది. వెంటనే కార్ దిగి పరిగెత్తుకెళ్చింది అత్తగారి దగ్గరకు.

సంతోషం తో కావలించుకునీ, వెంటనే హోస్పిటల్ లో ఉన్న టామ్ కు ఫోన్ చేసి చెప్పింది.

* * *

తర్వాతి రోజు ఆఫీస్ కు వెళ్వడు రపి. టామ్ కు ఏక్కిడెంట్ అయ్యిందన్న విపయం తెలిసింది. అరోజు ఆఫీస్ లో కొందరు టామ్ ను చూడటానికి హోస్పిటల్ కు వెళ్తున్నారని తెలిసి, తనూ వాళ్ళతో పాటు వెళ్వడు.

* * *

హోస్పిటల్ లో టామ్ బెడ్ పక్కన కూర్చుని, ఎయిర్ పోర్ట్ లో జరిగిన సంఘటనలన్నీ విపరంగా చెబుతోంది డెబ్బీ). తనకి జరిగిన ఏక్కిడెంట్ లో బ్రతికి బయట పడటం కన్నా, తన తల్లి ఛే మంగా తిరిగి రావటం ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగించింది టామ్ కు.

"అతని పేరూ, ఫోన్ నెంబర్ ఉందా, ఇప్పుడే ఫోన్ చేసి థాంక్స్ చే ప్పాలి" అన్నాడు

"హోస్పిటల్ కు వచ్చే కంగారులో, ఇంటి దగ్గరే మర్మిపోయాను" అంది.

ఆ సహాయం చేసిన వ్యక్తి కి మనసులోనే చాలా సార్లు థాంక్స్ చెప్పుకున్నాడు టామ్. దేవుడే ఆ వ్యక్తి రూపం లో వచ్చి తన తల్లికి సహాయం చేశాడు అనుకున్నాడు. ఇంతలో తలుపు దగ్గర అలికిడి అవడం తో అట్టువేపు చూశారు. తన కొల్టీగ్స్ తనను పలకరించడానికి రావడం గమనించాడు.

వచ్చిన వాళ్ళు తన కొల్టీగ్స్ అని తల్లికి పరిచయం చేస్తున్నాడు టామ్.

బెరుగ్గా వెనక వైపు నీలబడి ఉన్న రపి ని డెబ్బీ గుర్తించింది. చూడగానే, ఆనందం, ఆశ్చర్యం, ఆప్యోయిత కలగలిసిన గొంతుతో "My boy!" అంటూ దగ్గరకి రఘ్యున్నట్టు పిలిచింది.

ఆమెను, ఎయిర్ పోర్ట్ లోని ముసలాపీడ గా రపి గుర్తించాడు.

"మీరు... ఇక్కడా.." అంటూ ఆశ్చర్యం గా అడిగాడు

చాల ఎక్కువ్ అపుతూ "ఇతనే నాకు ఎయిర్ పోర్ట్ లో సవచుం చేసిన అతను" అంటూ టామ్ తో చెప్పింది.

అప్పటి దాకా రఫి వల్లే తనకు ఏక్కిండంట అయ్యిందన్నట్టు గా తిట్టుకున్న టామ్ మనసు ఒక్కసారిగా, రఫి పట్ట కృతజ్ఞతా భావం తో సిండి వోయింది.

ఇంతలో డెబ్బీ, రఫి పైపు తెరిగి, "నువ్వు కూడా టామ్ కొలీగ్ వా?" అని అడిగింది.

అపునన్నట్టు తల ఊపుతూ, టామ్ పైపు చూసి, "Hi Tom, ఎలా ఉన్నావు?" అని షేక్ హేండ్ ఇస్కూ అడిగాడు రఫి.

"నువ్వు చేసిన సవచుానికి ఎలా థాంక్స్ చెప్పుకోవాలో తెలియడం లేదు" అంటూ కృతజ్ఞత, పశ్చాత్తాపం మిళితమైన భావాద్వీగం తో రఫి చేతిని చిన్నగా నొక్కి, ఇన్నాళ్ళగా రఫి పైన గుండెల్లో ఉన్న దురభి ప్రాయాన్నన్న, ద్వేషాన్నన్న కడిగేయచానికి వచ్చిన కన్నీటి తెర కమ్ముకోగా, తల్లి పైపు తెరిగి, "అపునమ్మా... ఇతను నా కొలీగ్ రఫి. The best person i've met so far" అంటూ గర్వంగా చెప్పాడు.

First impression might be wrong impression also.

* * * End * * *

మీ సూచనలూ, సలవోలూ రచయిత తెలుగోడు కి తెలియచేయిండి.

మీ అభిప్రాయాలు రచ్చబండ లో తెలియచేయిండి